

Sygn. akt VU 692/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury i ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołań A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 22 marca 2013 r. sygn. (...)

i z dnia 25 marca 2013r. sygn. (...)

- 1. oddala odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 22 marca 2013 roku odmawiającej przyznania prawa do emerytury;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 25 marca 2013 roku o ustaleniu wysokości kapitału początkowego.**

Sygn. akt VU 692/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. B. prawa do emerytury.

Od powyższej decyzji odwołał się w dniu 24 kwietnia 2013 roku A. B.. Wniósł o przyznanie prawa do emerytury z uwagi na to, że ma wymagany 25 letni okres składkowy oraz przepracował wymagane 15 lat w warunkach szczególnych. Wskazał, że pracował w takich warunkach w trakcie pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku oraz w (...) w Ż. w okresie od dnia 1 grudnia 1977 roku do dnia 14 czerwca 1979 roku oraz od dnia 9 września 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania. W toku postępowania sądowego, decyzją z dnia 8 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ponownie odmówił A. B. prawa do emerytury z uwagi na nie udokumentowanie 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał natomiast do okresów składkowych okres pracy A. B. w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku.

Ponadto decyzją z dnia 25 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił A. B. wysokość kapitału początkowego bez uwzględnienia okresów pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku.

Od powyższej decyzji odwołał się w dniu 24 kwietnia 2013 roku A. B.. Wniósł o uwzględnienie przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego okresów pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku .

ZUS wnosił o oddalenie odwołania. W toku postępowania sądowego, decyzją z dnia 8 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił A. B. wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku.

Wobec wydania powyższej decyzji pełnomocnik A. B. cofnął odwołanie od decyzji ustalającej wysokość kapitału początkowego, a organ rentowy wyraził zgodę na cofnięcie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

A. B., urodzony w dniu (...), złożył w dniu (...) roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 w aktach ZUS)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił staż pracy wynoszący ponad 25 lat. Niekwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi łącznie 5 lat, 6 miesięcy i 24 dni. Są to okresy zatrudnienia: od dnia 10 maja 1971 roku do dnia 23 kwietnia 1974 roku oraz od dnia 15 kwietnia 1976 roku do dnia 30 września 1977 roku w (...) (...) S.A. z siedzibą w C. na stanowisku spawacza; od dnia 15 lutego 1993 roku do dnia 30 czerwca 1993 roku w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku spawacza; od dnia 3 stycznia 1994 roku do dnia 12 czerwca 1994 roku oraz od dnia 18 czerwca 1994 roku do dnia 31 grudnia 1994 roku w Przedsiębiorstwie (...) w D. na stanowisku spawacza oraz od dnia 19 października 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na stanowisku ślusarz – spawacz przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości.

Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Na dzień złożenia wniosku o emeryturę miał rozwiązany stosunek pracy.

(okoliczności niesporne)

W okresie od dnia 1 grudnia 1977 roku do dnia 14 czerwca 1979 roku oraz w okresie od dnia 9 września 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku A. B. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w Ż. na stanowisku spawacza. Zaświadczenie o wykonywaniu prac w warunkach szczególnych zostało wystawione przez Archiwum (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C..

(dowód: zaświadczenie, k. 17; świadectwo pracy, k. 16 w aktach ZUS dotyczących przyznania prawa do emerytury)

W okresie od dnia 14 lutego 1979 roku A. B. był członkiem (...) w Ż.

(dowód: zaświadczenia, k. 29-31 w aktach ZUS dotyczących ustalenia kapitału początkowego)

(...) w Ż. nie wystawiła A. B. świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność niesporna)

W okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku A. B. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. na stanowisku spawacza. Zaświadczenie o pracy w warunkach szczególnych wystawione zostało przez Spółdzielczą A. S. w S..

(dowód: świadectwo pracy, k. 20; zaświadczenie, k. 21 w aktach ZUS dotyczących prawa do emerytury; zaświadczenie, k. 33 w aktach ZUS dotyczących ustalenia kapitału początkowego)

W okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku A. B. był członkiem Spółdzielczego Kombinatu (...) w S..

(dowód: informacja z dnia 5 marca 2013 roku, k. 61 akt ZUS dotyczących prawa do emerytury oraz k. 26 akt sprawy)

Spółdzielczy Kombinat (...) w S. zajmował się przetwórstwem owocowo warzywnym, hodowlą drobiu, uprawą zboża oraz budową szklarni. W skład członków spółdzielni wchodził członkowie założyciele, którzy wnieśli wkład w postaci gruntów rolnych oraz pozostali członkowie, którzy wnosili tzw. wkład zbożowy. Większość osób pracujących w spółdzielni to byli jej członkowie. Około 20 % stanowili pracownicy najemni, którzy nie otrzymywali wypłaty z tytułu zysków spółdzielni.

(dowód: zeznania świadka C. G., k. 40, zeznania świadka W. S., k. 40-41)

Przy przyjęciu w poczet członków spółdzielni (...) wpłacił wkład członkowski w postaci równowartości ok. 5 kwintali żyta. Powyższa kwota została mu zwrócona, gdy odchodził z spółdzielni. Na koniec każdego roku kalendarzowego zyski spółdzielni były proporcjonalnie dzielone i wypłacane wszystkim członkom spółdzielni. A. B. również otrzymywał wypłatę z zysków spółdzielni. W świadectwie pracy A. B. wskazano, iż pracował w Spółdzielczym Kombinacie (...) na stanowisku spawacza z wynagrodzeniem określonym jako 0,16 dniówki obrachunkowej za godzinę oraz premii zgodnie z regulaminem.

(dowód: przesłuchanie A. B., k. 41, k. 30; zeznania świadka C. G., k. 40, zeznania świadka W. S., k. 40-41)

A. B. w okresie pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. oraz w okresie pracy w (...)w Ż. w czasie, gdy był jej członkiem, tj. od dnia 14 lutego 1979 roku do dnia 14 czerwca 1979 roku oraz od dnia 9 września 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku przychodził do pracy codziennie i wykonywał pracę spawacza w wymiarze po 8 godzin dziennie, a czasami nawet do 12 godzin dziennie.

(dowód: przesłuchanie A. B., k. 41, k. 30; zeznania świadka C. G., k. 40, zeznania świadka W. S., k. 40-41)

Sąd Okręgowy zważył i ocenił co następuje:

Odwołanie od decyzji z dnia 22 marca 2013 r. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn). Ustęp 4 art. 32 stanowi zaś, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z treści § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.) wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Brak takiego świadectwa nie wyklucza jednak dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Spór pomiędzy stronami, w związku z zarzutami podniesionymi przez wnioskodawcę w odwołaniu, ograniczał się do faktu, czy ma on wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz § 4 wyżej wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, a w dniu (...) roku ukończył 60 lat, nie przystąpił także do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczy kwestii możliwości zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej przez skarżącego pracy jako członka (...).

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma natomiast podstaw do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. w okresie od dnia 26 maja 1980 roku do dnia 20 lipca 1991 roku.

Okolicznością bezsporną jest fakt, że zarówno Spółdzielczy Kombinat (...) w S., jak i (...) w Ż. były (...) spółdzielniami (...)

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że wnioskodawca w całym okresie wykonywania pracy w Spółdzielczym Kombinacie (...) w S. był jej członkiem i wynagradzany był tak jak inni członkowie spółdzielni na podstawie przepracowanych dniówek obrachunkowych. Ponadto przy przyjęciu w poczet członków spółdzielni wniósł tzw. wkład zbożowy, stanowiący równowartość około 5 kwintali żyta. Wraz z wniesieniem powyższego wkładu

uzyskał uprawnienia członka spółdzielni do otrzymania wypłaty z corocznego podziału zysku wypracowanego przez tę spółdzielnię.

W konsekwencji uznać należało, iż z uwagi na jednoczesny status członka rolniczej spółdzielni wnioskodawca nie wykonywał w tym okresie pracy w reżimie ściśle pracowniczym i okres ten nie podlega zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów wskazanych powyżej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 4 września 2013 roku, sygn. III Aua1835/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygn. Aua 1022/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2013 roku, sygn. Aua 1450/12).

Praca członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną nie jest pracą w warunkach szczególnych w świetle art. 32, 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podziela bowiem przyjęty w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd prawny, iż wykładnia logiczno – językowa oraz systemowa i celowościowa przepisu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może być inaczej rozumiana jak tylko w ten sposób, że prawo do emerytury w wieku niższym niż ogólny wiek emerytalny przysługuje jedynie zatrudnionym w szczególnych warunkach pracownikom, przy czym nie jest to niezgodne z art. 32 Konstytucji (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2009 roku, I UK 186/09, z dnia 21 października 2009 roku, I UK 115/09, z dnia 9 stycznia 2008 roku, sygn. III UK 92/07, z dnia 25 stycznia 2005 roku I UK 142/04, OSNP 2005, nr 17, poz. 272 i z dnia 18 stycznia 2005 roku II UK 136/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2003 roku).

W ocenie Sądu Okręgowego decydująca jest jedynie ocena, czy praca wykonywana jest (była) na podstawie stosunku pracy, a więc w charakterze pracownika, czy też na podstawie innego stosunku zatrudnienia.

Definicja pracownika została zawarta w art. 2 k.p., zgodnie z którym pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, wyboru, powołania, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę. Spółdzielcza umowa o pracę jest formą zatrudnienia w spółdzielniach pracy (art. 182 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze z dnia 16 września 1982 roku oraz art. 123 § 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 roku o spółdzielniach i ich związkach). Ustawodawca nie przewidział formy zatrudnienia w postaci spółdzielczej umowy o pracę w przypadku rolniczych spółdzielni produkcyjnych czy też innych spółdzielni zajmujących się produkcją rolną. Zatrudnienie członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej wynika z stosunku członkostwa w tejże spółdzielni. Konieczne jest również wskazanie, że zgodnie z art. 1 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1976 roku ubezpieczenie społeczne obejmuje członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych. Natomiast w art. 2 pkt 2 wskazano, iż praca w spółdzielni oznacza pracę określoną w art. 1, wykonywaną na innej podstawie niż stosunek o pracę. Powyższy akt prawny przewidywał objęcie ubezpieczeniami społecznymi, a w konsekwencji uprawnieniami jakimi objęci są pracownicy zatrudniani. Jednakże powyższy zbliżony charakter uprawnień wynikał z różnych aktów prawnych, co wskazuje na celowe odróżnienie charakteru stosunku pracy wynikającego z art. 2 k.p. od stosunku pracy na podstawie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Dlatego też okres pracy wnioskodawcy w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych wynikający z jego członkostwa w tych spółdzielniach nie może zostać uznany za tożsamy z okresem zatrudnienia na podstawie stosunku pracy.

Wobec powyższego, odnosząc się do twierdzeń pełnomocnika wnioskodawcy wyrażonych w odwołaniu, powołujących się na pogląd Sądu Najwyższego z pisemnego uzasadnieniu do wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku, sygn. I UK 142/2004, w ocenie Sądu Okręgowego konieczne jest wskazanie, że wyłącznie formalne nawiązanie stosunku członkostwa, bez zamiaru jego faktycznej realizacji i bez możliwości korzystania z uprawnień przyznanych członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych na podstawie Prawa spółdzielczego, może doprowadzić do ustalenia pracowniczego charakteru zatrudnienia spółdzielcy (tak Sąd Najwyższego w wyroku z dnia 25 kwietnia 2012 r., I UK 384/11).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby charakter jego członkostwa w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych miał jedynie charakter formalny i nie korzystał z uprawnień przysługujących jej członkom. Sam wnioskodawca wskazał, że przy przyjęciu w poczet członków spółdzielni wpłacił pieniądze, które zwrócono mu przy wypisaniu się z spółdzielni. Ponadto, gdy spółdzielnia osiągała zyski, to otrzymywał corocznie proporcjonalną wypłatę

z tychże zysków. Warto w tym miejscu zwrócić także uwagę na zapisy w angażach, w których (vide : k. 27 akt sprawy) , z których jednoznacznie wynika, iż ustalane były uchwałami zarządu spółdzielni w postaci części dniówki obrachunkowej , jak też na treść pisma samego wnioskodawcy skierowanego do Zarządu (...) , z którego wynikało, iż wnosi on o udzielenie mu urlopu bezpłatnego po wyczerpaniu urlopu taryfowego do czasu wypłacenia mu udziałów .

W ocenie Sądu Okręgowego jedynie okres pracy wnioskodawcy od dnia 1 grudnia 1977 roku do dnia 13 lutego 1979 roku w (...) w Ż. na stanowisku spawacza, należało uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz § 4 wyżej wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów, gdyż w tym okresie wnioskodawca zatrudniony był na podstawie umowy o pracę na stanowisku spawacza, ale okres ten jest niewystarczający dla uzyskania przez skarżącego prawa do emerytury.

Nie ma także żadnego znaczenia fakt, iż skarżący nie pracował przy produkcji rolnej, gdyż jako członek spółdzielni mógł na jej rzecz wykonywać prace o zupełnie innym charakterze. Spółdzielnia dla realizacji swych zadań potrzebowała bowiem nie tylko pracowników rolnych, ale także kierowców, traktorzystów, murarzy, spawaczy . Mogli oni pracować na rzecz spółdzielni jako tzw. pracownicy najemni, jak też z racji bycia jej członkiem. Reżim zatrudnienia tych ostatnich, co wykazało przedmiotowe postępowanie był odmienny , w szczególności w zakresie zasad wynagradzania , udziału w zyskach i obowiązku wypracowania wymaganych dniówek obrachunkowych. Stąd Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska wnioskodawcy, iż pracując na rzecz (...) w rzeczywistości wykonywał swoją pracę w ramach stosunku pracy a nie członkostwa.

Skarżący reprezentuje stanowisko, że jego praca nie różniła się od pracy "zwykłego" pracownika. Trzeba mieć jednak na uwadze, że w sensie formalnoprawnym zachodzi zasadnicza różnica między pracą wykonywaną w ramach stosunku pracy, a pracą świadczoną w ramach stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej. W tym drugim wypadku prawo i obowiązek świadczenia pracy wynika ze stosunku członkostwa w spółdzielni, z którym wiąże się m.in. prawo udziału w jej zarządzaniu poprzez organy spółdzielni i inne rozwiązania instytucjonalne właściwe ruchowi spółdzielczemu, co ma bezpośredni wpływ na sposób organizacji pracy i podporządkowanie w procesie jej świadczenia.

Członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych świadczą pracę w ramach stosunku cywilno-prawnego. W związku z tym nie mogą być uznani za pracowników w rozumieniu art. 2 k.p., ponieważ nie pozostają ze spółdzielnią w stosunku pracy, nie mają generalnie do nich zastosowania przepisy prawa pracy. Taki pogląd wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego m.in. uchwały z dnia 30 stycznia 1990 r. III PZP 58/89 OSNACP 1990 r. Nr 6 poz. 75, uchwały z dnia 5 czerwca 1990 r. IIICZP 30/90, OSNCP 1991 Nr 2-3, poz. 20.

Wykonywanie pracy na rzecz rolniczej spółdzielni produkcyjnej w następstwie ciążącego na członku obowiązku pracy wynika wprost z art. 155 § 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1982 r. Prawo Spółdzielcze. Przepis ten stanowi, że zdolny do pracy członek spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni, a przy przydzielaniu pracy spółdzielnia uwzględnia kwalifikacje zawodowe i osobiste.

W przeciwieństwie do członków i domowników rolnicza spółdzielnia produkcyjna może zatrudniać pracowników np. głównego księgowego, radcę prawnego, do których stosuje się przepisy Kodeksu Pracy - art. 157 Prawo Spółdzielcze.

Nie ulega więc wątpliwości, że praca członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej świadczona jest w ramach stosunku cywilno-prawnego i taki właśnie charakter miała praca wnioskodawcy w spornym okresie.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, iż w toku procesu wnioskodawca nie wykazał, by spełnił przesłankę wykonywania pracy w warunkach szczególnych w ilości co najmniej 15 lat. Fakt ten skutkował koniecznością przyjęcia, że nie spełnia on wymaganych prawem warunków do uzyskania prawa do emerytury zgodnie z art. 32 ust. 1 i art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Dalsze sporne okresy pracy wskazane w odwołaniu , tj. okres od 26.05. 1980 r. do 20.07. 1991 r. oraz od 1.12.1977 r. do 14 kwietnia 1979 r. i od 9.09. 1979 r. do 31.01. 1980 r. zostały zaliczone do ogólnego stażu pracy . Nie ma racji organ rentowy, iż jeśli chodzi o okres od 1.12. 1977 r. do 13.02. 1979 r. kiedy wnioskodawca pracował w ramach stosunku

pracy w (...) w Ż. jako spawacz nie wlicza mu się go do okresu pracy w warunkach szczególnych. ZUS nie kwestionuje bowiem samego faktu wykonywania pracy spawacza, która zalicza się do pracy w warunkach szczególnych podnosząc jedynie, iż świadectwo wykonywania tej pracy w warunkach szczególnych zostało wydane przez nieuprawniony organ. Skoro bezspornym jest fakt pracy na tym stanowisku, to należało w ocenie Sądu Okręgowego okres uwzględnić do okresu pracy w warunkach szczególnych. Okoliczność ta pozostaje jednak ostatecznie bez wpływu na rozstrzygnięcie Sądu, albowiem jest to okres niewystarczający i nadal skarżący nie legitymuje się wymaganym 15 letnim okresem pracy.

Jeśli chodzi o odwołanie od decyzji z dnia 25 marca 2013 r. w przedmiocie przeliczenia kapitału początkowego to dotyczyło ono wyłącznie odmowy doliczenia do ogólnego stażu pracy okresu pracy od 25.05.1980 r. do 20.07.1991 r. w Spółdzielczym Kombinate (...) z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego ilość przepracowanych dniówek obrachunkowych.

Na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył oświadczenie o cofnięciu odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 25 marca 2013 roku, gdyż jego żądanie zostało zaspokojone na skutek wydania przez ZUS decyzji z dnia 8 listopada 2013 roku, w której uwzględnił przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego okresy zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielczym Kombinate (...) w S.. Organ rentowy wyraził zgodę na cofnięcie odwołania.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji oraz na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 sentencji.